

21 Mart Dünya Şiir Gününe Dair

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Mart 2021

Düşlerime giydirdiğim şık bir elbise bir o kadar sökükle ruhumda saklı parçalardan ördüğüm kadarım ve bir örnek acılarım ne zamanki kalemi elime alıp da şiir diye düşsem yola.

Renk veren nice duygu.

Bazense karanlığı alt edemediğim.

Mat ruhu hüznün ve melankoli yüklenmiş göğün radarı adeta elbet takılan duygularım bazen tepinen bazen afalladığım en çok da yaşarken ve gecenin nezdinde şiir soluduğum bir ömrün de firarı adeta kalemin dokunduğu beyaz ruhunda edebiyatın bir şiirden fazlası da değilim hani.

Öyküm ne zaman başladıysa artık.

Atık duyguları günün ve geceyi mesken bildiğim.

Şerh düştüğüm öncelikle İlahi ışık, kasvetli doğasında gecenin hüküm sürdü sürece derken umut.

Aşikâr aşkım sözcüklere.

Ayan beyan ruhum ne zamanki şiir diye düştüm yola.

Düşkünüğüm aşka düşmanlığım karanlığa yine de karanlıkta gizlenen hüznüme sahip çıkarken Rabbim doğası gereği hayatın bir hecede takılı dilimden boyut atlayıp şiir diye döktüğüm göz yaşım.

Maviden tulumu göğün.

Siyah yorganı duyguların.

Şiarı varlığın bazen kesif sessizlik ve hükümlanlığında İlahi Rüzgârın dökülen yapraklarım dize dize.

Ülküm.

Ülkem.

Hürriyetim.

Nazarında evrenin nice kehanet yüklenen mevsim gibi.

Gün doğumunda açan ve gece oldu mu devasa bir boya ulaşan duygularım elbet meşrebim ve mezhebim ve medeniyet bildiğim sadece sığındığım bilinmezlik ve kaderin verdiği her hüküm de başım gözüm üstüne.

Resmettiğim ne ise firar eden maziden ve anda kayıtlı bir düşü yarına uzatırken elbet umudun tekeri bazen kırılan en çok da kırgın yüreğim aşkla çarpan ömrün de yediğim tokadı oysaki mutluluk diye çıkmışken yola.

Bir şiir ise şehla bakışlı.

Bir aşksa şiire yoldaş.

Sırdaş hecelerden ördüğüm binlerce duygu ve cümle ve cümleten kucakladığım elbet sonsuzluk mahiyetinde.

Bir renkse solan.

Bir kuş ise kanat çırpan.

Oysaki sahibi olduğum o tek zerre ve de hiçliğimle var olduğuma dair kanaat ettiğim elbet şiirin yüzü suyu hürmetine tek servetim iken kalemim ve hülyalarım.

Mevsimin sunduđu özür.

Aşk iken özü evrenin.

İfa ettiğimden de öte ifade zorluğu çektiğim ne varsa bir ömür şiirler serdiğim yüreğimden uzanan o gönül köprüsünde ağırladığım nice insan elbet aşkın ve şiirin hizmet verdiği bir dünya özlemini giderdiğim...

Şiir bellemişken hayatı öncesinde ve şiirle tanışıklığım on yılı bile bulmazken biliyorum artık bir şiir olduğumu bazen basiretim bağlanırken bazen mutluluğa ramak kala genelde hüznü iken sırtıma geçirdiğim ve içimdeki nidaları şiirlere yuvarlarken dünyanın da en mutlu insanıyım o an.

Huzurdan kasıtsa tek dileğim.

Mutluluk uzak olsa da genelde.

Serzenişim ise hep kendime ve nihayetinde kendimi sevdiğim ve kucakladığım elbet şiir sayesinde. Şiir günü ne bir gün ne de bir ömür kutlanmalı çünkü şiir zaten evrenin ta kendisi en çok da İlahi Işık iken şiirin ve şairin yolunu aydınlatan ve yaşama amacımızı sorgularken içselliğimizle neşreden her kelime şiirinden temel yapı taşlarından her biri.

Şiarı mademki aşk şairin.

Şiirin ruhu mademki aşkın evresinde saklı nice duygu.

Özlemle kat çıktığımız.

Umut diye yola düştüğümüz.

Bazen acılarken gözden düşen bazense şair iken hayatın gözünden firar eden bir imge gibi telaşla severken en çok da şiiri ve şiirselleştirmek iken amacı şairin.

Aşkın müdavimi elbet şiir ve şairin tek sırdaşı iken kalemin tozu dumana kattığı bir dünya hayali...

21 Mart Dünya Şiir Gününüz kutlu olsun, efendim...